

ע"פ 4143/17 - אחמד מחמד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4143/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
אחמד מחמד

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אליקים) בת"פ
11883-04-14 מיום 27.4.2017

עו"ד מירב חורי; עו"ד אחמד יונס

בשם המבקש:

עו"ד הילה גורני

בשם המשיבה:

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' סגן הנשיא א' אליקים) אשר גזר על
המבקש עונש של 7.5 שנות מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו ועונשים נוספים כמפורט בגזר הדין.

1. המבקש הורשע בעבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (שעת-
חירום), 1945; מגע עם סוכן חוץ לפי סעיף 114 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; איסור פעולה ברכוש טרור לפי סעיף
8(א) וסעיף 9(א)(2) לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005; מרמה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה [נוסח
חדש]; ועבירות הלבנת הון. כעולה מהכרעת הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה, המבקש הוא עורך דין במקצועו שייצג
בין השאר עצירים ואסירים ביטחוניים, נפגש במסגרת ביקוריו בבתי סוהר - שהתאפשרו נוכח היותו עורך דין - עם אסירים
ביטחוניים של ארגון חמאס, שלא במסגרת ייצוגם או לצורך הענקת ייעוץ משפטי (יצוין כי בית המשפט המחוזי עמד על
כך שהמבקש העניק ייצוג משפטי לחלק מאסירים אלה, ובהכרעת הדין ביצע הפרדה בין פעולות הייצוג הלגיטימיות
שהעניק המבקש לבין המעשים שבהם הורשע). במסגרת אותם ביקורים, קיבל המבקש מהאסירים הביטחוניים מידע

שאותו העלה על הכתב והעבירו לגורמים שלישיים אשר פעלו עבור ארגון החמאס; ובחלק מהביקורים, העביר המבקש לאסירים הביטחוניים דוחות כתובים מאת אסירים ביטחוניים אחרים מארגון החמאס, הכלואים במתקני כליאה אחרים בישראל. נקבע כי המבקש היה חוליה בשרשרת של העברת מידע בין אסירי ארגון החמאס בכלא לבין הנהגת הארגון, ובנים לבין אסירי חמאס אחרים, והכל בידיעה לגבי היעד הסופי אליו נשלחים אותם דוחות כתובים. עוד נקבע כי המבקש נתן שירותים לארגון טרור (התאחדות בלתי מותרת); קיים מגע עם סוכני חוץ; וקיבל כספים שמקורם בארגון חמאס, שעליהם לא דיווח לרשויות המס.

בגין כך נדון כאמור המבקש לעונש מאסר בפועל בן 7.5 שנים בניכוי תקופת מעצרו ולעונשים נוספים.

2. על כך הגיש המבקש ערעור המכוון הן להכרעת הדין, הן לגזר הדין. בין היתר הועלו בערעור השגות על הממצאים והקביעות שבהכרעת הדין שלפיהן המבקש פעל תוך ידיעה שתוכן המידע שהעביר מיועד לארגון חמאס. כמו כן, נטען כי אין לראות בגורמים עמם בא המבקש במגע כסוכני חוץ, שכן שיחותיו עמם נסובו על עניינים שנוגעים ללקוחות שייצג המבקש הקשורים לגורמים אלה. עוד נטען כי הכספים אותם קיבל המבקש הועברו אליו בעבור ייצוג משפטי שהעניק, ולכן אין לראות בהם ככספים שניתנו לצורך מימון טרור. בצד האמור, בטיעון החלופי שמתייחס לגזר הדין נטען כי בית המשפט החמיר יתר על המידה עם המבקש בשים לב לרמת ענישה נמוכה יותר שנגזרה במקרים דומים. בצד ערעור זה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, היא הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, במקרה זה יש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל בין השאר משום שערעורו מופנה לא רק כנגד גזר הדין, כי אם גם להכרעת הדין ולהשקפתו סיכויי הערעור גבוהים; כי עיקרה של המחלוקת בין הצדדים הוא משפטי, ולא עובדתי, ועניינה היסוד הנפשי של המבקש במהלך ביצוע המעשים שבגינם הורשע; כי למבקש אין הרשעות קודמות; כי מסוכנותו נובעת מהעבירות שבהן הורשע, וכי ממילא אינו יכול לבצע עבירות דומות משהושעה מלשכת עורכי הדין. בדיון שהתקיים לפניי ביקשו באי כוח המבקש כי אף אם לא תתקבל בקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר, מבוקש כי תינתן לו תקופת התארגנות וכי יעוכב עונשו למצער עד לאחר חודש הרמאדן.

3. המשיבה מתנגדת לקבלת הבקשה. נטען כי המבקש העביר באופן שיטתי מסרים מאסירים ביטחוניים אל גורמי חמאס; כי תוכנם מלמד על מודעותו של המבקש למעשיו; וכי בכך העניק שירות חיוני לארגון החמאס. באת כוח המדינה טענה כי סיכויי הערעור נמוכים וכי אף אם תהיה הקלה בעונשו של המבקש בעקבות ערעורו, יוותר עונש מאסר משמעותי שעל המבקש לשאת בו. כמו כן, עמדה באת כוח המדינה על חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש ועל הפגיעה בביטחון המדינה שהן נושאות בצידן.

לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

4. כידוע, נקודת המוצא היא כי נאשם שנגזר עליו עונש של מאסר בפועל, יחל בריצוי העונש באופן מידתי. טעם הדבר הוא כי למי שהורשע בדין לא עומדת עוד חזקת החפות, ועליו להראות כי מתקיימות בעניינו נסיבות שמצדיקות לעכב את עונש המאסר שהושת עליו. נסיבות אלו ייבחנו בגדר השיקולים שהותוו לבחינת בקשה לעיכוב ביצוע בע"פ 111/99 שו"ר נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: עניין שוורץ), ובכלל זה חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שהושתה על המבקש; אופי הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; וכן נסיבות אישיות מיוחדות. יישום שיקולים אלה בעניין שלפניי מוביל למסקנה כי דין הבקשה להידחות. אכן, עברו של המבקש נקי והוא התייצב לכל הדיונים בעניינו, אך לא מצאתי – באיזון הכולל – כי יש

באלה כדי להצדיק חריגה מהכלל האמור. העבירות שבהן הורשע המבקש הן חמורות, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקש ניצל לרעה את היותו עורך דין במסגרת ביצוע העבירות שבהן הורשע. במעשיו העביר המבקש מסרים לאסירים ביטחוניים, וכן מסרים מאת אסירים ביטחוניים לגורמים אחרים וכפי שציין בית המשפט, פעולותיו אלו טומנות בחובן פוטנציאל לפגיעה בביטחון המדינה. שיקולי חומרת העבירות וכן תקופת המאסר המשמעותית שנגזרה על המבקש תומכים אפוא בדחיית הבקשה ובריצוי מידי של עונש המאסר (עניין שוורץ, בעמ' 277-280). חלק נכבד מפסק הדין של בית המשפט המחוזי מבוסס על התרשמות בלתי אמצעית מן העדים ועל ניתוח מפורט של חומר הראיות. בכגון דא אין ערכאת הערעור נוטה להתערב (ע"פ 5323/12 אבו ליל נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (13.7.2012)). לעניין סיכויי הערעור סבורי – והדברים נאמרים בזהירות הנדרשת בנסיבות העניין ומבלי לקבוע מסמרות – כי לא ניתן לקבוע שהסיכוי שהמבקש יזוכה כליל או כי לא יוטל עליו עונש מאסר כלל הוא גבוה במידה המצדיקה עיכוב ביצוע. תקופת המאסר שהושתה על המבקש אינה קצרה, ובשים לב לתקופה זו וגם אם אניח לטובתו לצורך הדיון שעונש המאסר יקוצר – לא נראה שערעורו יתיתר גם אם תידחה הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר (ראו ע"פ 8607/15 אבו ראס נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (21.12.2015); ע"פ 8676/07 חג-יחיא נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (23.10.2007)).

סוף דבר: הבקשה נדחית.

המבקש יתייצב לשאת בעונשו ביום 29.6.2017 עד השעה 10:00 בבית מעצר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ח באייר התשע"ז (24.5.2017).

ש ו פ ט